

Hành vi bảo vệ

Tài liệu dành cho phụ huynh

Trường học và phụ huynh cùng hợp tác để giúp giữ an toàn cho trẻ em.

Department of
Education

Trích dẫn bởi

Peg Flandreau West

Người phát triển chương trình hành vi bảo vệ đầu tiên

Tháng 11 năm 1988

Tôi vẫn luôn kinh ngạc khi biết có bao nhiêu trẻ em và người lớn đang chia sẻ với chúng tôi về cách họ sử dụng các Hành vi Bảo vệ để thay đổi cuộc sống và trân trọng bản thân. Tôi đã nâng cao khả năng sáng tạo của mình, tăng cường năng lượng sống và mài giũa tinh thần phiêu lưu. Ban đầu, thật kỳ lạ khi nhận ra rằng công việc liên quan đến điều gì đó đau đớn như bạo lực lại có thể mang đến tiếng cười và niềm vui. Bởi vì khi chúng ta vượt qua phản ứng trước bạo lực, chúng ta đang hướng đến những lựa chọn thay thế của sự tự chủ, chúng ta đang tìm ra những cách mới để vượt qua những thời điểm đau buồn. Ngay cả giữa tất cả những điều đó, chúng ta vẫn tìm thấy sự hứng thú, sáng tạo, tiếng cười và những cuộc phiêu lưu cho chính mình.

Hành vi bảo vệ

Tài liệu dành cho phụ huynh

Trường học và phụ huynh cùng hợp tác để giúp giữ an toàn cho trẻ em.

Tài liệu này được thiết kế như một hướng dẫn về các hành vi bảo vệ dành cho cha mẹ và người chăm sóc.

© Bản quyền thuộc về Bộ Giáo dục Tây Úc và Tổ chức Protective Behaviours WA Inc. Bảo lưu mọi quyền. Tài liệu này chỉ được cung cấp nhằm mục đích thông báo cho phụ huynh và người chăm sóc về chương trình hành vi bảo vệ của Bộ Giáo dục và không được phép chuyển tiếp hoặc sao chép bởi bất kỳ cá nhân hoặc tổ chức nào khác. Không được phép sao chép bất kỳ phần nào của cuốn sách này dưới bất kỳ hình thức nào mà không có sự cho phép bằng văn bản của chủ sở hữu bản quyền. Nhà sản xuất, nhà xuất bản hoặc nhà in không chịu trách nhiệm đối với bất kỳ hành vi vi phạm bản quyền hoặc bất kỳ hành vi nào khác phát sinh từ nội dung của ấn phẩm này.

Lời cảm ơn

Tài liệu này được phát triển bởi Protective Behaviours WA Inc. phối hợp với Sở Giáo dục Tây Úc.

Nội dung

Tài liệu dành cho phụ huynh về hành vi bảo vệ trẻ em	2	Các loại bạo
hành.....	3	Chủ đề thứ nhất:
Tất cả chúng ta đều có quyền cảm thấy an toàn	4	Quyền và trách
nhiệm.....	5	Cảm
xúc.....	6	Đấu
hiệu cảnh báo sớm	8	An
toàn	10	
Giải quyết vấn đề gián tiếp.....	11	Nhận thức và làm chủ cơ
thể.....	12	Nơi công cộng hay riêng
tư.....	14	Bài hát về an toàn
cơ thể	15	Chạm an toàn và
không an toàn	16	
Không gian cá nhân.....	17	Chủ
đề thứ hai: Chúng ta có thể nói chuyện với ai đó về bất cứ điều gì, bất kể đó là gì ..	21	
Những bí mật an toàn và không an toàn.....	22	
Mạng lưới	23	
Danh sách kiểm tra sự giúp đỡ của tôi	24	
Sự giúp đỡ của tôi.....	25	
Thư mời.....	26	
Tính quyết đoán.....	28	
Lập kế hoạch an toàn cho gia đình bạn	30	Thông tin bổ
sung dành cho phụ huynh.....	31	Bảo vệ trẻ em an toàn trên
mạng.....	32	Lạm dụng tình dục trẻ
em.....	33	Đường dây
trợ giúp qua điện thoại.....	35	

Tài liệu dành cho phụ huynh về hành vi bảo vệ trẻ em

Mặc dù mọi trẻ em đều có quyền được cảm thấy an toàn mọi lúc, nhưng mỗi năm hàng nghìn trẻ em trên khắp nước Úc phải trải qua nạn bạo hành. Ước tính rằng cứ 4 bé gái thì có 1 bé và cứ 7 bé trai thì có 1 bé sẽ phải chịu đựng một số hình thức hoạt động tình dục không mong muốn trước tuổi 18 (Viện Tội phạm học Úc, 1993).

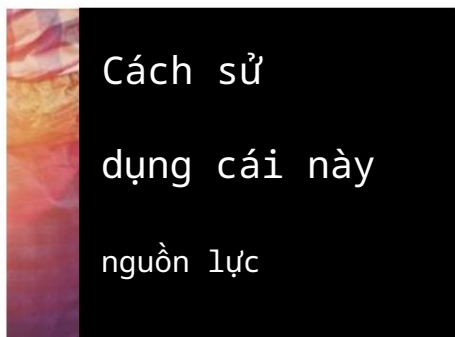
Chương trình hành vi bảo vệ dựa trên hai chủ đề:

Tất cả chúng ta đều có quyền cảm thấy an toàn mọi lúc.

Chúng ta có thể nói chuyện với bất kỳ ai về bất cứ điều gì, bất kể đó là gì.

Bằng cách chia sẻ các hành vi bảo vệ với con bạn, bạn sẽ giúp phát triển những hành vi đó suốt đời. Các kỹ năng bao gồm sự quyết đoán, tự tin, giải quyết vấn đề, giao tiếp, khả năng phục hồi và tìm kiếm sự giúp đỡ.

Bạn sẽ thấy các hoạt động và thảo luận trong cuốn cẩm nang này rất đơn giản và được trình bày một cách vui nhộn, thân thiện với trẻ em, được thiết kế không nhằm mục đích làm trẻ sợ hãi mà để cung cấp cho chúng một số kỹ năng thiết yếu về an toàn cá nhân.

Biểu tượng bút chì

Hoàn thành hoạt động này cùng con bạn

Bóng đèn bong bóng

Cung cấp thêm ý tưởng và chủ đề thảo luận.
dành cho bạn và con bạn

bong bóng thoại

Hãy củng cố hai chủ đề này với con bạn trong cuộc sống hàng ngày.

Các loại lạm dụng

Tại Tây Úc, theo Đạo luật Dịch vụ Trẻ em và Cộng đồng năm 2004, trẻ em được định nghĩa là người dưới 18 tuổi.

Nhìn chung có bốn loại bạo hành và bỏ bê trẻ em, chúng có thể cùng tồn tại:

Bạo hành thể chất xảy ra khi một đứa trẻ bị người lớn hoặc người chăm sóc trẻ gây thương tích nghiêm trọng và/hoặc kéo dài. Nó cũng có thể là hậu quả của việc đặt trẻ vào tình trạng có nguy cơ bị thương.

Một số ví dụ là: đánh đập, laceration, đâm, đốt và mất mát; trừng phạt hoặc kỷ luật thể xác quá mức; cố gắng làm ngạt thở; laceration em bé.

Lạm dụng tình dục trẻ em xảy ra khi trẻ em bị phơi nhiễm hoặc tham gia vào hoạt động tình dục không phù hợp với độ tuổi và trình độ phát triển của trẻ. Nó bao gồm các trường hợp trẻ em có ít quyền lực hơn người khác, bị bóc lột hoặc bị mua chuộc, đe dọa hoặc ép buộc. Nó cũng bao gồm các tình huống có sự khác biệt đáng kể giữa trình độ phát triển hoặc mức độ trưởng thành của trẻ em và người khác.

Một số ví dụ là: cho trẻ em xem hoặc đọc nội dung khiêu dâm; cho phép trẻ em xem các hành vi tình dục; sờ mó bộ phận sinh dục của trẻ em; quan hệ tình dục bằng miệng với trẻ em; xâm hại tình dục qua đường âm đạo hoặc hậu môn; sử dụng internet để tìm kiếm trẻ em nhằm mục đích bóc lột tình dục.

Lạm dụng cảm xúc xảy ra khi người lớn gây tổn hại đến sự phát triển của trẻ bằng cách liên tục đối xử và nói chuyện với trẻ theo những cách làm tổn thương khả năng cảm nhận và thể hiện cảm xúc của trẻ.

Một số ví dụ là: liên tục hạ thấp trẻ; làm nhục hoặc sỉ nhục trẻ; không thể hiện tình yêu thương, sự hỗ trợ hoặc hướng dẫn; liên tục phớt lờ hoặc từ chối trẻ; để trẻ chứng kiến bạo lực gia đình; đe dọa, lạm dụng hoặc bắt nạt trẻ; đe dọa làm hại người thân, tài sản hoặc vật nuôi.

Lạm dụng về mặt cảm xúc cũng bao gồm lạm dụng tâm lý và việc tiếp xúc với bạo lực gia đình và bạo lực trong quan hệ vợ chồng.

Thuật ngữ bạo lực gia đình thường dùng để chỉ hành vi bạo lực và lạm dụng đối với người thân trong gia đình. Bạo lực có thể xảy ra giữa các đối tác (bao gồm cả các mối quan hệ đồng giới và người yêu cũ) nhưng cũng có thể xảy ra giữa anh chị em ruột, từ thanh thiếu niên đến cha mẹ, hoặc từ người chăm sóc gia đình đến người thân. Nó có thể bao gồm việc lạm dụng trẻ em và thanh thiếu niên, người cao tuổi, người khuyết tật và các thành viên khác trong gia đình.

Bỏ bê là tình trạng trẻ em không được cung cấp đủ thức ăn hoặc chỗ ở, điều trị y tế, trị liệu hoặc phục hồi chức năng hiệu quả, và/hoặc sự chăm sóc, nuôi dưỡng hoặc giám sát ở mức độ nghiêm trọng và/hoặc kéo dài, dẫn đến sức khỏe hoặc sự phát triển của trẻ bị suy giảm đáng kể hoặc gặp rủi ro nghiêm trọng.

Một số ví dụ là: để trẻ ở nhà một mình mà không có sự giám sát thích hợp; không đảm bảo trẻ đến trường, hoặc không cho trẻ đi học; nhiễm trùng do vệ sinh kém hoặc thiếu thuốc; không dành cho trẻ tình cảm hoặc sự hỗ trợ về mặt tinh thần; không tìm kiếm sự trợ giúp y tế khi cần thiết.

NGUỒN: Sở Cộng đồng, Bảo vệ Trẻ em và Hỗ trợ Gia đình

Chủ đề thứ nhất: Tất cả chúng ta đều có quyền cảm thấy an toàn.

Quyền con người mà tất cả chúng ta đều được sinh ra với nó không thể bị tước đoạt và không cần phải giành lấy.

Tất cả chúng ta bạn, tôi, bạn bè, gia đình, người lạ. mọi người

We all have

the right to

feel safe

at all times.

sự an toàn về thể chất và tinh thần Đó là một trải nghiệm cá nhân, riêng biệt.

24 giờ một ngày

Vào buổi sáng, trong suốt ban ngày, ban đêm, ở nhà, ở trường, ở nhà bà, tại trung tâm chăm sóc sau giờ học

Quyền và trách nhiệm

Tôi có thể làm gì?

- Hãy giải thích cho con bạn rằng mỗi quyền lợi đều đi kèm với một trách nhiệm.

Ví dụ:

Bạn có quyền được hưởng một nền giáo dục tốt.
Bạn có trách nhiệm phải cố gắng hết sức mình ở trường.

Bạn có quyền bày tỏ ý kiến của mình.
Bạn có trách nhiệm tôn trọng ý kiến của người khác.

Cảm xúc

Cơ thể chúng ta mang lại cho chúng ta rất nhiều cảm xúc khác nhau. Việc dạy trẻ cách nhận biết, hiểu và thể hiện cảm xúc của mình là một phần quan trọng của việc đảm bảo an toàn cá nhân.

Việc kiểm soát cảm xúc của bản thân rất quan trọng trong việc phát triển sự tự tin và tinh thần trách nhiệm.

Tôi có thể làm gì?

- Giúp con bạn mở rộng cảm xúc của mình
Từ vựng. Giúp con bạn gọi tên và tin tưởng vào cảm xúc của mình khi chúng cảm thấy không an toàn.
- Giúp trẻ phát triển khả năng nhận biết, hiểu và thể hiện cảm xúc một cách phù hợp.
- Hãy thấu hiểu và chấp nhận con bạn
Thể hiện nhiều cung bậc cảm xúc khác nhau. Khi con bạn bày tỏ hoặc thể hiện cảm xúc không vui hoặc buồn bã, hãy hỏi: "Con muốn cảm thấy thế nào? Con có thể làm gì để cảm thấy vui vẻ/an toàn?"
- Giúp con bạn nhận biết cảm xúc của người khác.
- Hãy làm gương bằng cách thừa nhận cảm xúc của chính mình bằng cách sử dụng cấu trúc "Tôi cảm thấy. khi." .
- Nhập vai bằng đồ chơi và rối để khám phá cảm xúc sâu hơn.
- Sử dụng gương để giúp trẻ nhìn thấy biểu cảm khuôn mặt và phản ứng cơ thể của mình đối với từng cảm xúc.

How are you feeling today? Today I feel ...

Happy

Sad

Angry

Surprised

Shy

Proud

Embarrassed

Safe

Tired

Confused

Hurt

Unsafe

Dấu hiệu cảnh báo sớm

Các dấu hiệu cảnh báo sớm là những cảm giác thể chất không tự nguyện xảy ra trong cơ thể chúng ta như một phản ứng đối với các tình huống tiềm ẩn nguy hiểm.

Các dấu hiệu cảnh báo sớm giúp chúng ta nhận biết nguy hiểm hoặc mối đe dọa đến sự an toàn. Các dấu hiệu cảnh báo sớm có thể khác nhau ở mỗi người, nhưng tất cả chúng ta đều có chúng.

Trẻ em có thể học cách nhận biết các dấu hiệu cảnh báo sớm của mình. Những dấu hiệu cảnh báo sớm có thể trở nên thú vị và dễ chịu khi chúng ta có quyền lựa chọn và kiểm soát những gì đang xảy ra với mình.

Cơ thể chúng ta đang nói gì:

- 'Tim tôi đập nhanh quá!'
- 'Tôi thấy bồn chồn trong bụng!'
- 'Chân tôi thấy yếu và đầu gối như nhũn ra!'
- 'Miệng tôi khô quá!'

Các dấu hiệu cảnh báo sớm khác có thể bao gồm:

- Vai căng cứng
- Lòng bàn tay đỏ mẩn
- má đỏ
- Nổi da gà

Tôi có thể làm gì?

- Hãy trò chuyện với con bạn về những gì xảy ra trong cơ thể khi con bắt đầu cảm thấy sợ hãi hoặc lo lắng. Con cảm nhận được những dấu hiệu cảnh báo sớm nào (cảm giác về thể chất)? Hãy sử dụng ví dụ từ kinh nghiệm của chính bạn, ví dụ như khi bạn bị trễ hẹn.
 - Hãy chú ý đến những lúc bạn cảm thấy con mình có thể đang sợ hãi hoặc lo lắng. (Ví dụ: dao động mạnh, đi đến một nơi mới, ngày đầu tiên ở một lớp học mới). Hãy yêu cầu họ xác định vị trí trên cơ thể mà họ có thể cảm nhận được các dấu hiệu cảnh báo sớm. Hãy khuyến khích con bạn chú ý đến những dấu hiệu cảnh báo sớm và cho bạn biết khi nào và ở đâu chúng xuất hiện.
 - Tránh bảo con bạn đừng cảm thấy sợ hãi. Hoặc đừng cho rằng họ ngốc nghếch khi cảm thấy sợ hãi. Thay vào đó, hãy thể hiện sự thấu hiểu, trấn an và khuyến khích họ cùng nhau giải quyết vấn đề.
- Hãy thử một số hoạt động hoặc trò chơi vui nhộn, thú vị, trong đó có sự hồi hộp tăng dần để giúp con bạn mô tả các dấu hiệu cảnh báo sớm của chính mình. Một số ví dụ là hộp nhạc bật ra, cướp biếu bật lên, tháp xếp hình, cá sấu búng tay, cuộc đua trứng và thìa, "Mấy giờ rồi ông Sói?".
 - Khuyến khích trẻ tập hít thở chậm khi bắt đầu cảm thấy sợ hãi. Giải thích rằng điều này giúp trẻ suy nghĩ thấu đáo và quyết định nên làm gì.

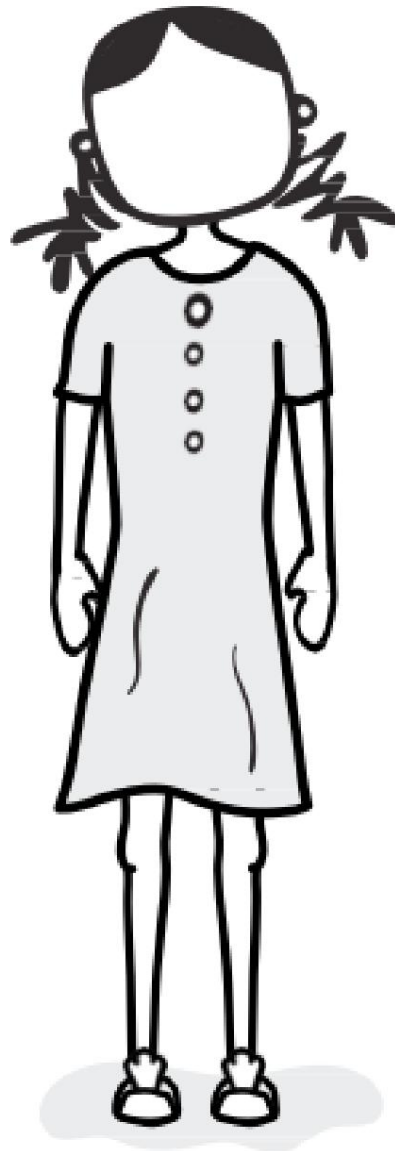

Dấu hiệu cảnh báo sớm

Cơ thể bạn đưa ra những dấu hiệu cảnh báo sớm nào khi bạn cảm thấy không an toàn hoặc đang làm điều gì đó thú vị hoặc đáng sợ?

Hãy vẽ hoặc viết ra những dấu hiệu cảnh báo sớm của bạn.

Nếu tôi nhận được những dấu hiệu cảnh báo sớm và cảm thấy không an toàn,
điều quan trọng là phải báo cho người lớn mà tôi tin tưởng.

Tôi có thể tiếp tục báo cáo cho đến khi các triệu chứng cảnh báo sớm biến mất và
tôi cảm thấy an toàn trở lại.

Sự an toàn

An toàn là một trạng thái thể chất. Chương trình hành vi bảo vệ nhấn mạnh nhu cầu "cảm thấy" an toàn, cũng như "thực sự" an toàn, nhận thức được tầm quan trọng của sự an toàn về mặt tâm lý hoặc cảm xúc.

An toàn bao gồm việc có được sự lựa chọn sáng suốt và quyền kiểm soát đối với bất kỳ tình huống nào mà chúng ta gặp phải.

An toàn = Lựa chọn + Kiểm soát + Giới hạn thời gian

Cảm giác an toàn và phiêu lưu luôn song hành khi chúng ta giữ được quyền lựa chọn và kiểm soát của mình. Mỗi người trong chúng ta đều từng trải qua cảm giác an toàn và không an toàn, và những tình huống này có thể rất khác nhau đối với mỗi cá nhân. Ví dụ như cảm giác an toàn hoặc không an toàn khi ở gần một con chó, hoặc cảm giác an toàn hoặc không an toàn trong bóng tối.

Nhận biết sự khác biệt giữa cảm giác an toàn và không an toàn là một phần quan trọng của chương trình hành vi bảo vệ. Là cha mẹ, bạn không thể định nghĩa một tình huống an toàn hay không an toàn cho con mình. Tuy nhiên, bạn có thể giúp con nhận biết khi nào chúng có thể cảm thấy không an toàn bằng cách nhận diện các dấu hiệu cảnh báo sớm và giúp chúng lựa chọn các chiến lược giúp chúng có quyền lựa chọn và kiểm soát trong bất kỳ tình huống nào.

Khi trẻ cảm thấy an toàn, chúng sẽ nói về cảm giác: được yêu thương, ấm áp, an toàn, được chú ý, hạnh phúc, tự chủ, được tin tưởng.

Một số cảm giác thường gặp khi cảm thấy không an toàn là: tồi tệ, ngu ngốc, bé tắc, bị bỏ rơi, bất lực, căng thẳng, run rẩy.

Tôi có thể làm gì?

- Khuyến khích con bạn vẽ một bức tranh về Nơi mà trẻ cảm thấy an toàn - nơi này được gọi là "nơi an toàn" của trẻ. Hãy cùng trẻ thảo luận về "nơi an toàn" của trẻ trông như thế nào, mùi ra sao, trẻ cảm thấy thế nào khi ở đó, và trẻ có thể nghe thấy gì ở "nơi an toàn" của mình. Một đứa trẻ có thể có nhiều "nơi an toàn".
- Thảo luận về những cách mà người đang cảm thấy không an toàn có thể tự giúp mình cảm thấy an toàn trở lại.

Giải quyết vấn đề bằng cách loại bỏ một bước

Một cách hay để giúp trẻ rèn luyện kỹ năng tự bảo vệ bản thân là chơi các trò chơi giải quyết vấn đề. Trẻ thường sẽ bớt sợ hãi hơn khi giả vờ.

rằng người khác mới là người có vấn đề đó -
Giống như một con rối hoặc một nhân vật trong một câu chuyện.

Bằng cách tận dụng những "khoảnh khắc dạy dỗ" trong cuộc sống thường nhật và các hoạt động đã lên kế hoạch, con bạn có thể học được các chiến lược hàng ngày và hiểu rằng chúng có quyền được cảm thấy an toàn mọi lúc.

Tôi có thể làm gì?

- Chia sẻ một vài trải nghiệm của bạn
Hãy trò chuyện với con bạn, thừa nhận rằng tất cả chúng ta đều có những lúc cảm thấy không an toàn.
- Tiếp tục luyện tập kỹ năng giải quyết vấn đề cùng con bạn. Mục tiêu là giúp con bạn rèn luyện tư duy và sử dụng một số hành động an toàn mà bé có thể áp dụng khi đối mặt với những tình huống nguy hiểm hoặc khó khăn.
- Hãy thảo luận với con bạn về cách những rủi ro không an toàn có thể trở thành rủi ro an toàn nếu chúng ta tăng cường sự lựa chọn và kiểm soát của mình. Ví dụ, con bạn có thể sẵn sàng tận hưởng cảm giác hồi hộp khi đạp xe xuống dốc với tốc độ cao miễn là biết rằng phanh hoạt động tốt, đội mũ bảo hiểm và không có ô tô hoặc đá nào trên đường.

“How could someone feel safe even if...”

They got lost at the shopping centre?

A dog was barking at them?

A stranger asked them to get into their car?

Their parents were fighting and shouting at each other?

They felt unsafe when a grown up touched them?

Nhận thức và làm chủ cơ thể

Hãy dạy con bạn rằng chúng là chủ nhân của cơ thể mình.

Hãy trò chuyện với con bạn về tên gọi và chức năng của cả các bộ phận riêng tư và công cộng trên cơ thể. Ngay khi trẻ đủ lớn để bắt đầu hiểu cảm xúc và gọi tên các bộ phận cơ thể, chúng cũng đủ lớn để có thể trò chuyện về việc giữ an toàn. Khi trẻ lớn hơn, các cuộc trò chuyện về hành vi bảo vệ sẽ trở nên chi tiết hơn, phù hợp với độ tuổi và khả năng hiểu biết của trẻ.

Việc sử dụng đúng tên gọi giải phẫu cho các bộ phận riêng tư của cơ thể là rất quan trọng.

Sử dụng đúng tên gọi giải phẫu:

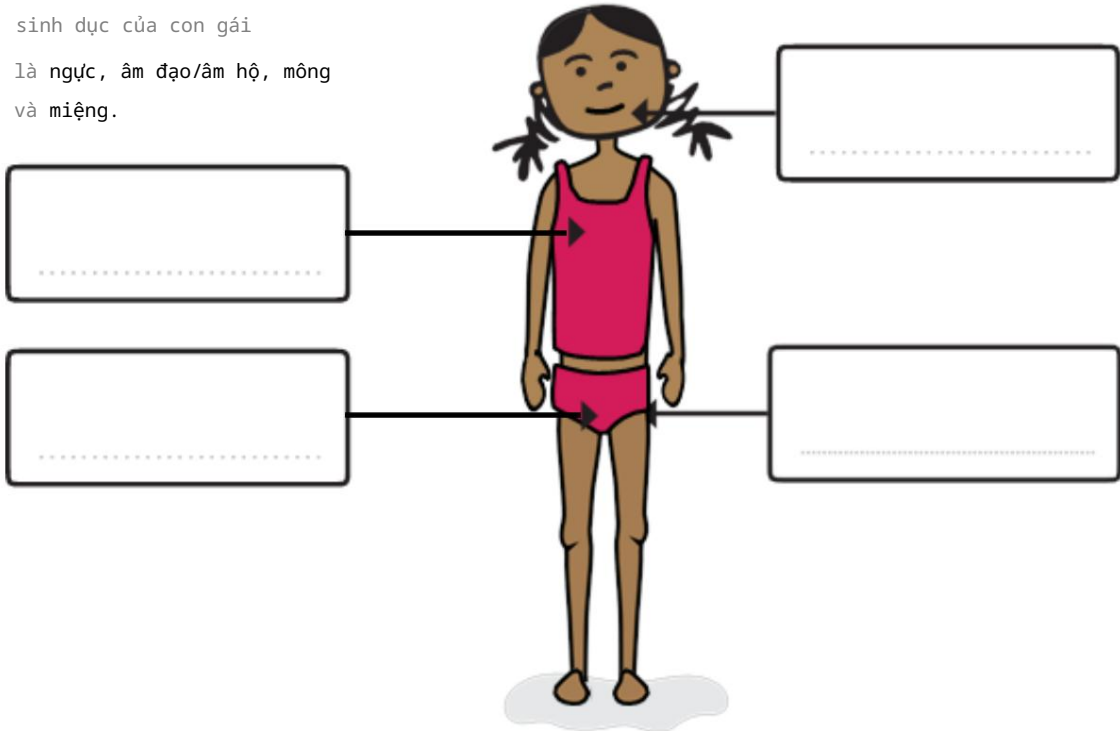
- Thúc đẩy hình ảnh cơ thể tích cực • Tăng sự tự tin
- Cải thiện giao tiếp giữa cha mẹ và con cái
- Ngăn cản mọi người có hành vi sờ mó trẻ em một cách không phù hợp; và
- Trong trường hợp có thể xảy ra bạo hành, giúp trẻ kể lại cho người lớn những gì đã xảy ra. họ.

Nếu ai đó chạm vào bất kỳ bộ phận nào trên cơ thể con bạn và khiến chúng cảm thấy khó chịu, con bạn có thể báo người đó dừng lại, tránh xa (để bảo vệ an toàn cá nhân) và báo cho người quen trong mạng lưới quan hệ của mình .

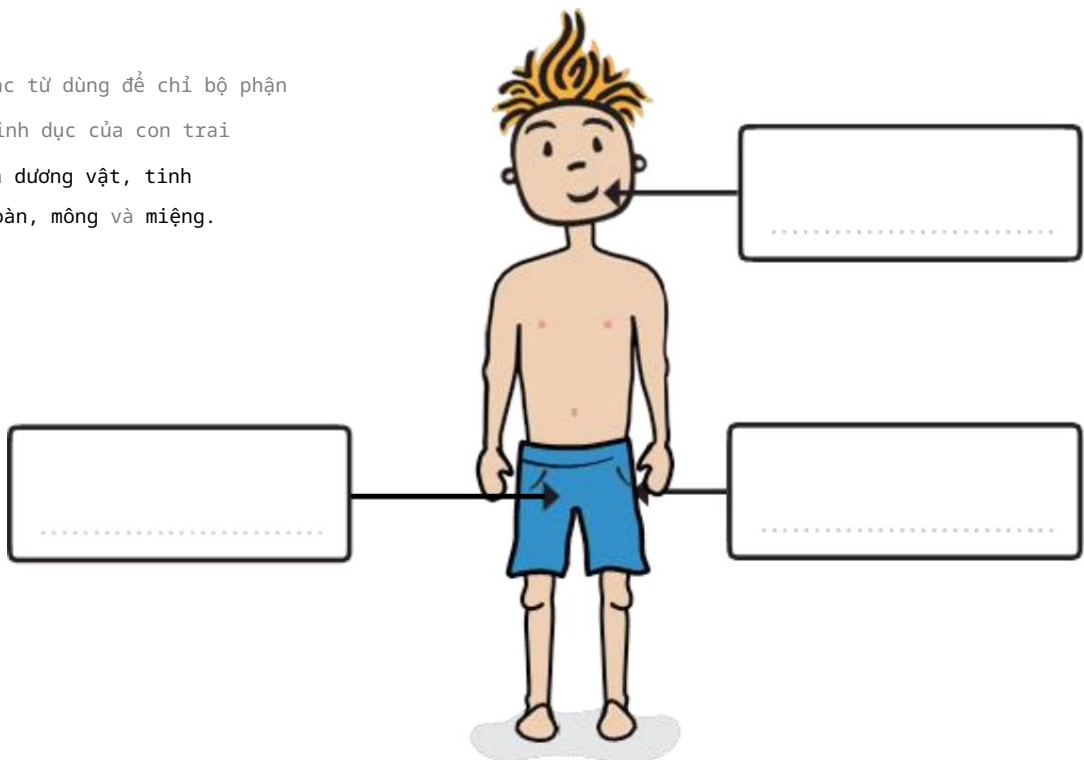

Hãy dán nhãn các hình ảnh bằng các từ chỉ bộ phận sinh dục trên cơ thể của họ.

Các từ dùng để chỉ bộ phận
sinh dục của con gái
là ngực, âm đạo/âm hộ, mông
và miệng.

Các từ dùng để chỉ bộ phận
sinh dục của con trai
là dương vật, tinh
hoàn, mông và miệng.

Cơ thể bạn rất đặc biệt và thuộc về bạn.
Bạn là chủ nhân của cơ thể mình.

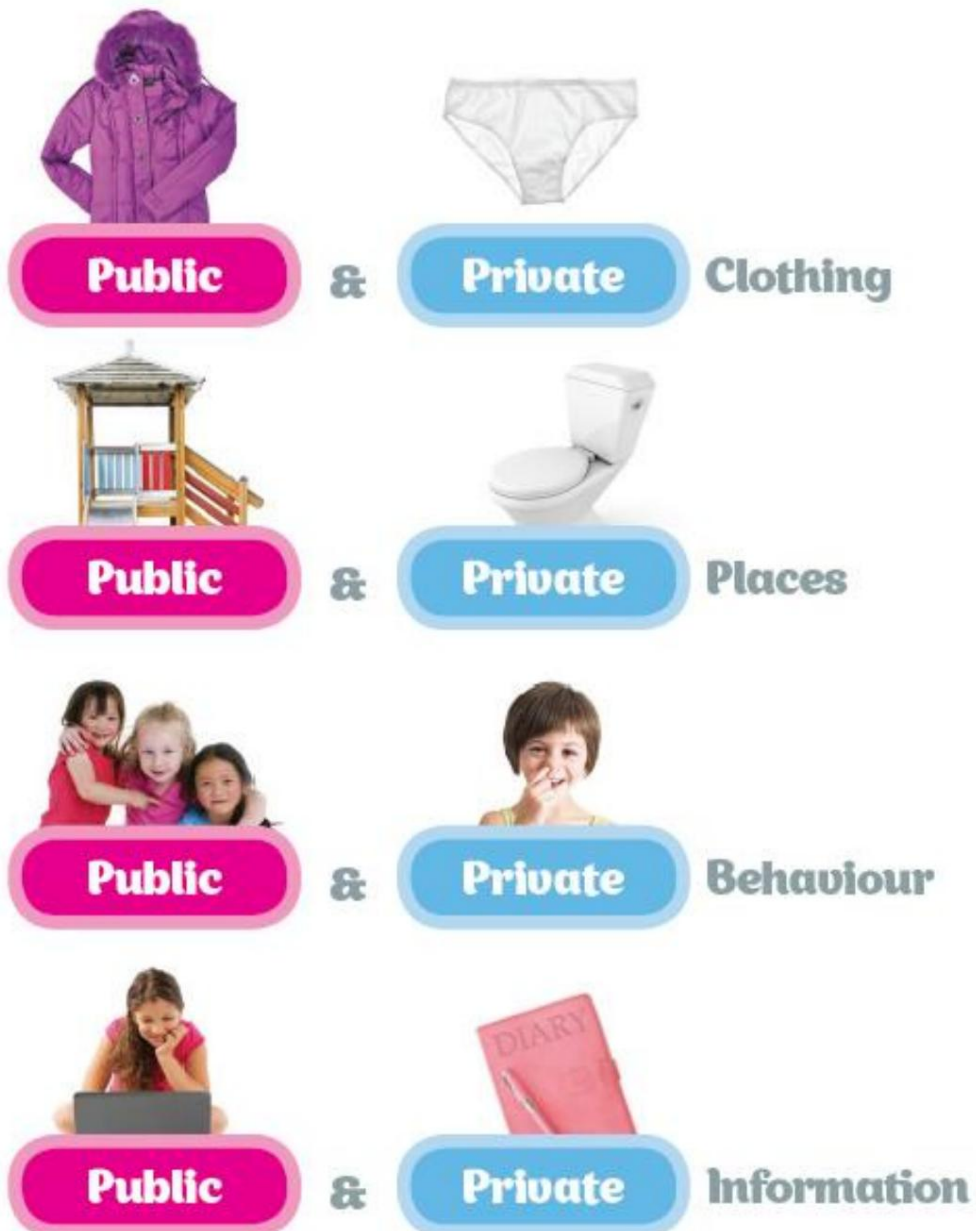
Công cộng hay tư nhân

Những bộ phận công khai trên cơ thể bạn, ví dụ như đầu, tay và chân, có thể được người khác nhìn thấy.

Bộ phận kín đáo trên cơ thể là những phần cơ thể được che phủ bởi đồ bơi.

Miệng của bạn cũng là một vùng riêng tư. Điều này có nghĩa là chỉ bạn mới có quyền lựa chọn những gì được đưa vào miệng mình.

Hãy thảo luận với con bạn xem những ví dụ về quần áo, địa điểm, hành vi hoặc thông tin nào được coi là riêng tư hay công khai.

bài hát về an toàn cơ thể

Cơ thể tôi là cơ thể của tôi

Và nó thuộc về tôi

Không ai được phép chạm vào

nó! Không ai ngoài tôi!

← (Chỉ vào chính mình)

Và nếu họ dám thử,

tôi sẽ hét lên, "Dừng lại!"

← (Đưa tay ra hiệu 'dừng lại')

Và chạy, chạy, chạy

Nhanh nhất có thể

Và la hét và kể lại

Hết lần này đến lần khác

← (Động tác chạy kết hợp với động tác tay)

Lời bài hát do Jayneen Sanders và Debra Byrne sáng tác ,

được hát theo giai điệu bài "Twinkle twinkle little star"

(Ngôi sao nhỏ lấp lánh) www.somesecrets.info/body-safety-song

Thân thể tôi thuộc về tôi, tôi, tôi Thân thể

tôi thuộc về tôi Từ đầu đến

chân, chân, chân Thân thể tôi thuộc về tôi Thân thể tôi

mềm nhưn như thạch Tim tôi đập

thình thịch như trống (BOOM BOOM)

Tôi có linh cảm trong bụng, linh cảm, linh cảm

rằng tôi sẽ đi nói với ai đó! (NÓI NÓI NÓI)

Được viết bởi Jane Heskett

Hát theo giai điệu bài " Một thủy thủ ra khơi".

Chạm an toàn và không an toàn

Việc chạm vào người khác một cách an toàn rất quan trọng trong cuộc sống của trẻ em. Trẻ cần biết rằng có nhiều loại chạm khác nhau và học cách nhận biết liệu một cái chạm có an toàn hay không an toàn và không mong muốn.

Hãy khuyến khích con bạn rằng việc nói "KHÔNG" hoặc "DỪNG LẠI" là hoàn toàn bình thường nếu chúng cảm thấy không thoải mái hoặc bối rối về một sự đụng chạm nào đó.

Hãy thảo luận những điều này với con bạn.

Không ai được phép chạm vào hoặc hôn bạn nếu không có sự cho phép của bạn.

Những cử chỉ đụng chạm an toàn và phù hợp có thể chuyển thành những cử chỉ đụng chạm không an toàn hoặc đáng lo ngại. Bạn có quyền nói "Dừng lại" hoặc "Không".

Nếu ai đó chạm vào bạn và điều đó khiến bạn có những dấu hiệu cảnh báo sớm và cảm thấy không an toàn, thì đó không phải lỗi của bạn. Hãy nói chuyện với ai đó trong mạng lưới quan hệ của bạn.

Không ai nên yêu cầu bạn giữ bí mật về bất kỳ hành động đụng chạm, hôn hay ôm nào. Nếu ai đó nói hoặc yêu cầu bạn giữ bí mật về bất kỳ hành động đụng chạm, hôn hay ôm nào, bạn nên nói với người lớn mà bạn tin tưởng. Ngay cả khi người hỏi là người quen, bạn vẫn nên nói cho họ biết.

Không gian cá nhân

1 không gian cá nhân

Đây là không gian riêng tư của bạn. Không ai được phép chạm vào bạn trừ khi bạn muốn được chạm vào và bạn cảm thấy thoải mái và an toàn. Không ai được phép chạm vào các bộ phận riêng tư trên cơ thể bạn. Bạn không nên chạm vào các bộ phận riêng tư của người khác. Chúng ta không giữ bí mật về việc chạm vào nhau. Nếu ai đó chạm vào bạn và đó là điều bí mật, hãy nói với ai đó trong mạng lưới quan hệ của bạn hoặc một người lớn có thể giúp đỡ. Đôi khi, bác sĩ có thể cần kiểm tra bộ phận sinh dục của bạn hoặc nha sĩ có thể cần kiểm tra bên trong miệng của bạn. Họ nên giải thích lý do tại sao họ cần làm điều đó và những điều cần lưu ý. Luôn cần có một người lớn đáng tin cậy bên cạnh bạn. 2

Hôn, ôm ấp và bồng bồng

Những người thân thiết (như người nhà hoặc người chăm sóc) mà bạn yêu thương, gần gũi và hiểu rõ có thể bước vào không gian riêng tư này **NẾU BẠN MUỐN**. Bất cứ khi nào bạn không muốn được hôn, ôm hay siết chặt, bạn hoàn toàn có thể nói "KHÔNG, cảm ơn" ngay cả khi đó là mẹ, bố hoặc người chăm sóc của bạn.

3 Bồng bồng ôm

Những thành viên khác trong gia đình và bạn bè mà bạn quen biết và thích ở bên cạnh có thể đến gần để ôm bạn **NẾU BẠN MUỐN**. Bất cứ khi nào bạn không muốn được ôm, bạn hoàn toàn có thể nói "KHÔNG, cảm ơn", ngay cả khi đó là người thân trong gia đình hoặc bạn bè của bạn.

4 Đập tay nào bong bóng

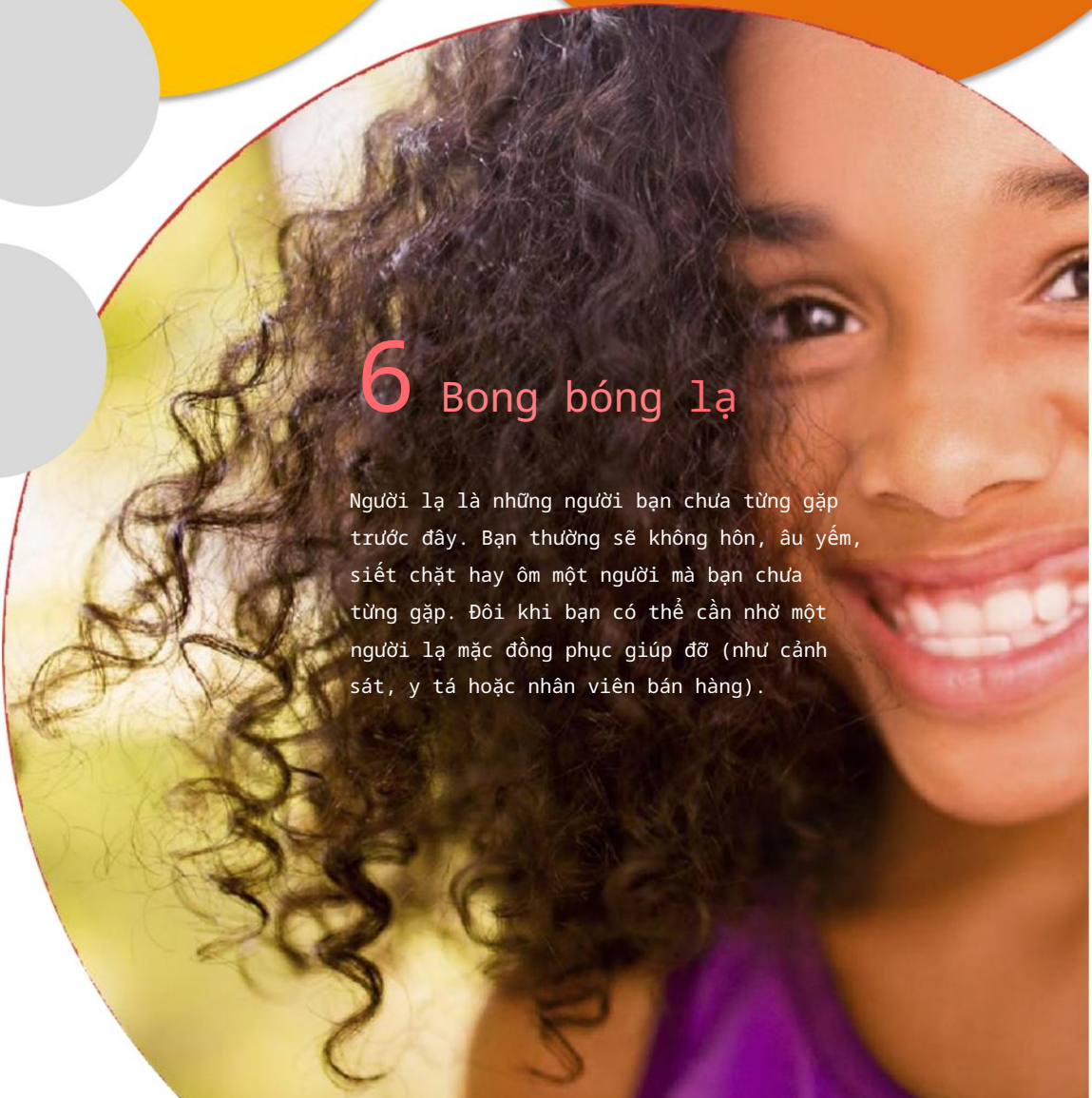
Những người khác mà bạn quen biết, nhưng không thân thiết như những người trong "vòng tròn ôm" của bạn, cũng có thể nằm trong "vòng tròn đập tay" của bạn. Họ có thể là những người giúp đỡ bạn, như giáo viên và huấn luyện viên. Bạn có thể cảm thấy thoải mái và an toàn khi đập tay, ôm nghiêng hoặc bắt tay với họ. Nếu bạn không muốn họ chạm vào mình, hãy nói "KHÔNG cảm ơn" và di chuyển chỗ khác. xa.

5 bong bóng sóng

Những người khác mà bạn quen biết, nhưng không thân thiết như những người trong "vòng tròn ôm" hay "vòng tròn đập tay" của bạn, cũng có thể nằm trong "vòng tròn vẫy tay" của bạn. Họ có thể là những người hàng xóm hoặc thành viên cộng đồng mà bạn không quen biết lắm. Bạn có thể vẫy tay và nói "Xin chào" với những người này nhưng thường không ôm hay chạm vào họ.

6 Bong bóng lạ

Người lạ là những người bạn chưa từng gặp trước đây. Bạn thường sẽ không hôn, âu yếm, siết chặt hay ôm một người mà bạn chưa từng gặp. Đôi khi bạn có thể cần nhờ một người lạ mặc đồng phục giúp đỡ (như cảnh sát, y tá hoặc nhân viên bán hàng).

Ai đang ở trong không gian cá nhân của bạn?

- Lập kế hoạch không gian cá nhân của riêng bạn, vẽ hình bản thân.
 - Tôi chịu trách nhiệm về không gian cá nhân của mình. Tôi sẽ tôn trọng không gian cá nhân của người khác.
 - Bạn thích ôm ai và thích đập tay với ai?
 - Viết tên hoặc vẽ hình những người ở trong từng không gian cá nhân của bạn.
- bong bóng.

1. Không gian cá nhân

bong bóng

2. Hôn, ôm ấp và

bóp bong bóng

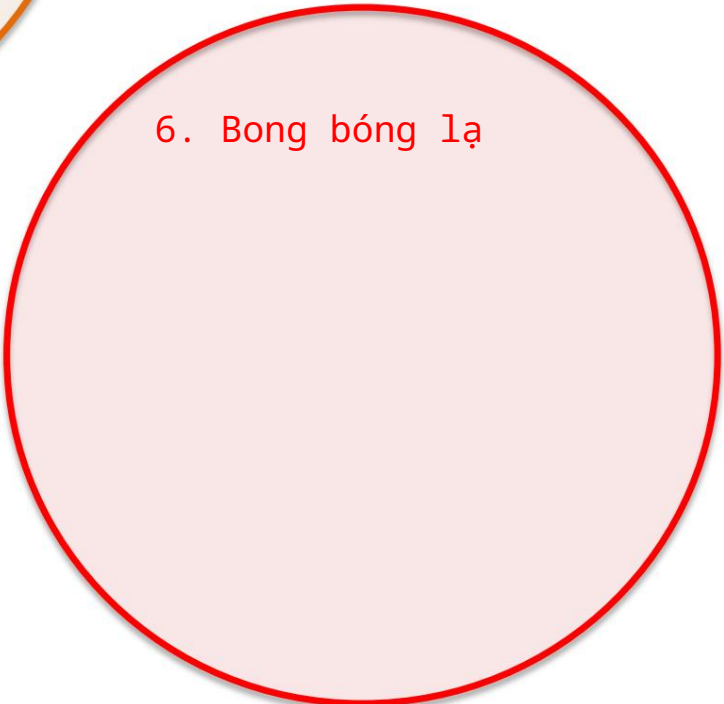
3. Bong bóng ôm

4. Đập tay ăn mừng!

5 bong bóng sồng

6. Bong bóng lạ

Chủ đề thứ hai: Chúng ta có thể nói chuyện với bất kỳ ai về bất cứ điều gì, bất kể đó là gì.

We
can
talk with
someone
about anything,
no matter what it is

There's a conversation happening, a relationship at play, one person is **talking** and the other is **actively listening**

Your child can choose someone they trust to talk with, for example, a parent, teacher, chaplain, aunty

Anything can be talked about, for example secrets, surprises, worries, problems, happy news... It doesn't matter how small or big, trivial, awful, yucky or scary

Bí mật an toàn và không an toàn

Hãy giúp con bạn nhận biết được sự khác biệt. (sử dụng biểu tượng nhỏ

- ngón tay cái hướng lên hoặc hướng xuống)

Những bí mật được giữ kín thường có kết cục tốt đẹp, chỉ được giữ trong thời gian ngắn và cuối cùng cũng sẽ bị tiết lộ. Thông thường chỉ có một vài người biết về bí mật đó, ví dụ như một bữa tiệc sinh nhật bất ngờ hoặc sự xuất hiện của một vị khách không mời mà đến.

Những bí mật không an toàn thường liên quan đến những hành động hoặc hành vi không an toàn hoặc nguy hiểm, ví dụ như khi ai đó bị bắt nạt hoặc bị tổn thương. Chúng có thể khiến chúng ta...

Cảm thấy sợ hãi, buồn bực, bối rối, xấu hổ, lo lắng hoặc không an toàn. Đó là những bí mật mà ai đó nói, 'Bạn không được phép tiết lộ'; chúng kéo dài rất lâu.

Đôi khi là mãi mãi. Những bí mật không an toàn có thể bao gồm cả lời đe dọa rằng điều gì đó tồi tệ sẽ xảy ra nếu bạn tiết lộ.

Nếu con bạn nói với bạn rằng chúng có một bí mật, bạn có thể thấy những câu hỏi sau đây hữu ích:

Bạn có muốn tiết lộ bí mật cho tôi không?

Nếu câu trả lời là 'không', hãy thử một số câu hỏi sau:

- Đó là bí mật an toàn hay bí mật không an toàn?
- Ai đã tiết lộ bí mật cho bạn?
- Còn ai biết bí mật đó nữa không?
- Bạn cảm thấy thế nào về bí mật đó?
- Bạn có nhận thấy dấu hiệu cảnh báo sớm nào không?
- Có ai mà bạn có thể tâm sự về chuyện này không?

Tôi có thể làm gì?

- Hãy trò chuyện với con bạn về những bí mật. Thảo luận xem những ví dụ sau đây có phải là bí mật an toàn hay không an toàn: món quà sinh nhật cho bố, bữa tiệc bất ngờ của bạn bè, nơi giấu chìa khóa nhà dự phòng, hoặc việc ai đó bị bắt nạt ở trường.

Mạng lưới

Mạng lưới hỗ trợ là một nhóm người lớn do trẻ lựa chọn, những người có thể cung cấp cho trẻ sự hỗ trợ, giúp đỡ và, nếu cần thiết, sự bảo vệ.

Yếu tố quan trọng nhất khi thảo luận về an toàn với con bạn là giữ cho các kênh giao tiếp luôn mở, cho con bạn biết rằng chúng có thể nói chuyện với bạn về bất cứ điều gì.

Điều quan trọng nữa là bạn cần giúp con mình xác định một "mạng lưới an toàn" gồm những người lớn đáng tin cậy mà con có thể tâm sự.

Việc thảo luận về "mạng lưới hỗ trợ khẩn cấp" cũng rất quan trọng, cần xác định xem con bạn có thể tìm đến ai nếu cảm thấy không an toàn ở một nơi mà mạng lưới người thân quen thường ngày không có mặt. Đó có thể là người làm việc trong cửa hàng, người mặc đồng phục hoặc một người mẹ có con nhỏ. Việc cùng con thực hiện một "buổi diễn tập" và hướng dẫn con cách nói chuyện với người trong mạng lưới hỗ trợ khẩn cấp nếu bị lạc cũng rất hữu ích.

Điều quan trọng cần hiểu là khi trẻ lớn lên, những tình huống mà chúng gặp phải sẽ thay đổi, nhưng quyền được cảm thấy an toàn của chúng sẽ không bao giờ thay đổi. Bằng cách tận dụng những "khoảng khắc giáo dục" trong cuộc sống hàng ngày và các hoạt động đã được lên kế hoạch, trẻ em sẽ hiểu rằng chúng có quyền được cảm thấy an toàn mọi lúc.

Tôi có thể làm gì?

- Hãy trò chuyện với con bạn về những người lớn khác trong cuộc sống của chúng. Con thích nói chuyện với ai? Con có thể nói chuyện với ai nếu cần giúp đỡ?
- Tốt nhất là trẻ nên có một người lớn để trò chuyện ở tất cả những nơi trẻ thường lui tới, ví dụ như trường học, sân thể thao, lớp học khiêu vũ, nhà thờ.

Danh sách kiểm tra giúp đỡ của tôi

Hãy sử dụng danh sách kiểm tra này để giúp con bạn xác định những người mà chúng có thể chọn để kết nối.

	Tên người phụ trách mạng	Người lớn trên 18 tuổi	Có thể truy cập	Hãy nghe tôi nói	Tin tưởng Tôi	Hãy hành động
1						
2						
3						
4						
5						
6						

Tôi có thể làm gì?

- Trưng bày mạng internet của con bạn trong phòng ngủ của bé, với Tên, số điện thoại liên lạc và địa chỉ để họ biết cách liên hệ với những người trong mạng lưới của mình.
- Khuyến khích con bạn chia sẻ cả tin vui và tin xấu với những người trong mạng lưới bạn bè của chúng, ví dụ: con bạn đã mất... Món đồ chơi yêu thích hoặc giấy khen ở trường.
Việc cho trẻ luyện tập nói chuyện với những người trong mạng lưới quan hệ của chúng càng nhiều càng tốt là điều rất có lợi.

Bàn tay giúp đỡ của tôi

Hãy bảo con bạn viết tên những người trong mạng lưới lên bàn tay bên dưới.

Những người trong mạng lưới của tôi sẽ:

- Luôn sẵn sàng
- Hãy lắng nghe tôi
- Hãy tin tôi
- Hãy hành động để giúp đỡ tôi nếu cần thiết

1800 551800

Lời mời

Sau khi đã chọn được một số "người trong mạng lưới", điều quan trọng là phải mời họ tham gia và giải thích vai trò của họ. Thư mời tham gia mạng lưới là lời mời dành cho người đó tham gia vào mạng lưới của trẻ, nhưng cũng tạo cơ hội cho người đó từ chối nếu họ cảm thấy không thể giúp ích được gì.

Một bức thư gửi cho người quản lý mạng lưới của tôi

Hãy tiếp tục hỏi những người trong mạng lưới quan hệ của bạn cho đến khi bạn nhận được sự giúp đỡ cần thiết.

Không phải lúc nào cũng có mặt hoặc đôi khi thông điệp không đến được với những người trong mạng lưới. Hãy khuyến khích con bạn kiên trì nếu chúng có những dấu hiệu cảnh báo sớm và cần nói chuyện với ai đó.

Thật khó để tiếp tục kiên trì và bạn có thể cảm thấy muốn bỏ cuộc.

Hãy khuyến khích con bạn tiếp tục tìm kiếm sự giúp đỡ cho đến khi chúng có thể nói chuyện với ai đó, nhận được sự giúp đỡ cần thiết và các Dấu hiệu Cảnh báo sớm của chúng biến mất.

Wibbly chú chuột túi Wombat

Được viết bởi Jayne Heskett (2003)

Điệp khúc:

Chú wombat Wibbly đang cảm thấy rất buồn bã.

Cảm giác bất an khiến anh ấy lo lắng.

Vì vậy, anh ấy biết chính xác mình phải làm gì.

Anh ấy sẽ kể cho người bạn vẹt mào của mình nghe,

Ai đã nói:

Tôi đang bận bay nên không thể nói chuyện với bạn được.

(Điệp khúc)

Anh ấy sẽ kể cho người bạn kangaroo của mình nghe.

Ai đã nói:

Tôi đang bận nhảy nên không có thời gian nói chuyện với bạn.

(Điệp khúc)

Anh ấy cũng sẽ kể cho người bạn thú mỏ vịt của mình nghe.

Ai đã nói:

Tôi đang bận chơi nên không có thời gian nói chuyện với bạn.

(Điệp khúc)

Anh ấy cũng sẽ kể cho người bạn gấu koala của mình nghe.

Ai đã nói:

"Tôi không bao giờ quá bận để nói chuyện với bạn"

Cuối cùng thì chú wombat Wibbly cũng hạnh phúc.

Những cảm giác bất an của anh ấy đã hoàn toàn biến mất.

Hãy tiếp tục hỏi và nói nữa nhé!

Và bạn sẽ thấy nó hiệu quả với chính bạn!!!

Sự quyết đoán

Nếu ai đó làm tổn thương bạn, làm điều gì đó khiến bạn cảm thấy không an toàn hoặc vi phạm các quy tắc về bộ phận riêng tư, bạn có thể:

KHÔNG

Nói _____

Đi

Sau đó _____

Kể

Và hãy tìm một người
lớn đáng tin cậy
trong mạng lưới của bạn để _____

Nếu ai đó muốn

Chạm vào bộ phận sinh dục của tôi
Hãy nhìn vào bộ phận sinh dục của tôi.
Chụp ảnh bộ phận sinh dục của tôi
hoặc
Cho tôi xem bộ phận sinh dục của họ

Hãy quyết đoán

Hãy nói KHÔNG, la hét, gào thét hoặc quát tháo.

Hãy rèn luyện kỹ năng tự tin của bạn.

1. Vui vẻ Không

Không phải là một tiếng cười đầu

"Không đời nào"

2. Từ chối lịch sự

Việc cư xử không đúng mực

"Không, cảm ơn."

3. Câu trả lời khẳng định: Không

Câu trả lời dứt khoát là không.

"Không, bạn không thể."

4. Không giận dữ

Một câu trả lời giận dữ là không.

"KHÔNG, tôi không muốn."

5. Số khẩn cấp

Liệu tình huống khẩn cấp có

gây nguy hiểm không?

"KHÔNG, hãy để tôi yên"

Tôi có thể làm gì?

- Thực hành sử dụng cả năm chữ "KHÔNG" với con bạn - hướng dẫn cách sử dụng cơ thể
Ngôn ngữ và giọng điệu sẽ khác nhau mỗi lần. Để nói "KHÔNG" một cách dứt khoát, bạn nên
đứng thẳng, ngẩng cao đầu, vai thẳng, nhìn vào mắt người đối diện và nói to.
- Thảo luận về các tình huống khác nhau và quyết định câu trả lời "KHÔNG" nào là phù hợp nhất.
phù hợp.
- Thực hành đóng vai chiến lược "KHÔNG, ĐI, NÓI" bằng cách sử dụng rối hoặc đồ chơi của con bạn.
- Khuyến khích và cho phép con bạn thực hành kỹ năng "KHẨN CẤP KHÔNG" tại nhà.

Hãy lập kế hoạch an toàn cho gia đình bạn.

Việc trò chuyện với con bạn về sự an toàn, về cơ thể của chúng và cách tự bảo vệ mình từ khi còn nhỏ là một phần quan trọng để giữ an toàn cho chúng.

Trẻ em tự tin, có mạng lưới hỗ trợ tốt và kỹ năng quyết đoán ít có khả năng trở thành mục tiêu tấn công. Điều quan trọng là phải giáo dục trẻ em từ nhỏ về những thông điệp an toàn đơn giản.

1. Tất cả chúng ta đều có quyền cảm thấy an toàn mọi lúc. Hãy củng cố điều này.
Điều này được thể hiện bằng lời nói, hình ảnh và ví dụ.
2. Khi chúng ta cảm thấy không an toàn, chúng ta cũng có quyền làm như vậy.
Chúng ta cần làm gì cho đến khi cảm thấy an toàn trở lại? Một phần quyền được cảm thấy an toàn của chúng ta bao gồm trách nhiệm đảm bảo người khác cũng an toàn khi ở bên cạnh chúng ta. Nói cách khác, hãy đối xử với người khác theo cách mà chúng ta muốn được đối xử.
3. Các dấu hiệu cảnh báo sớm là phản ứng thể chất không tự nguyện, Chúng ta cảm nhận được điều này trong cơ thể khi không cảm thấy an toàn hoặc khi ở trong một tình huống thú vị hoặc đầy thử thách. Khi cảm thấy không an toàn, cơ thể có thể báo hiệu cho chúng ta thông qua các cảm giác vật lý rằng có điều gì đó không ổn; ví dụ, tim đập nhanh hơn hoặc chúng ta cảm thấy bồn chồn trong bụng.
4. Khi mọi thứ an toàn, chúng ta có quyền lựa chọn, cảm thấy thoải mái và nắm quyền kiểm soát.
5. Chúng ta có thể nói chuyện với bất kỳ ai về bất cứ điều gì, bất kể đó là vấn đề gì. Hãy củng cố điều này bằng lời nói, hình ảnh và bằng hành động cụ thể.
6. Chúng ta có thể sử dụng mạng lưới hỗ trợ của mình để quyết định ai là người phù hợp nhất để trò chuyện và ai sẽ giúp chúng ta?
7. Có thể chúng ta cần tiếp tục cầu cứu cho đến khi có người lắng nghe và tin tưởng chúng ta, và chúng ta cảm thấy an toàn trở lại.
8. 'Cơ thể bạn thuộc về bạn'. Hãy nắm vững từ vựng chính xác về các bộ phận cơ thể của bạn.
Bao gồm cả dương vật hoặc âm đạo/âm hộ. Hãy hiểu rằng ngực, mông, miệng và bộ phận sinh dục của bạn là những bộ phận riêng tư.
9. Không ai được phép chạm vào các bộ phận riêng tư trên cơ thể chúng ta trừ khi họ có sự cho phép của chúng ta.
Sự cho phép. Bác sĩ có thể cần kiểm tra bộ phận sinh dục của chúng ta vì lý do y tế nhưng họ phải có sự cho phép của chúng ta và chúng ta phải có người lớn đáng tin cậy đi cùng. Chúng ta không được phép chạm vào bộ phận sinh dục của người khác.
10. Các quy tắc an toàn có thể giúp chúng ta được an toàn. Nếu chúng ta ở trong một tình huống không an toàn, chúng ta cần phải nói "KHÔNG" và rời đi nếu có thể, đồng thời BÁO cho ai đó biết.

Thông tin bổ sung dành cho phụ huynh

- Bảo vệ trẻ em an toàn trên mạng • Lạm dụng tình dục trẻ em • Đường dây trợ giúp qua điện thoại

Bảo vệ trẻ em an toàn trên mạng

NGUỒN: Văn phòng Ủy viên An toàn mạng, www.esafety.gov.au

Văn phòng Ủy viên An toàn mạng có thông tin dành cho phụ huynh về môi trường kỹ thuật số và việc cập nhật thông tin về việc sử dụng công nghệ của con cái họ.

Bạn có thể tìm hướng dẫn về cách sử dụng cài đặt an toàn trên các thiết bị kết nối internet của gia đình, mẹo chọn phim và trò chơi cũng như các chiến lược để giữ an toàn cho thanh thiếu niên trên mạng tại www.esafety.gov.au.

Trang web eSafety cung cấp thông tin về cách giúp con bạn giữ an toàn khi trực tuyến, bao gồm:

- Bảo vệ thông tin cá nhân
- Mẹo chụp ảnh và quay video cũng như chia sẻ chúng trực tuyến
- Cân bằng thời gian trực tuyến
- Lựa chọn phim và trò chơi
- Làm thế nào để đảm bảo an toàn và bảo mật khi sử dụng các thiết bị kết nối
- Chơi game trực tuyến và mạng xã hội

Nếu bạn cảm thấy con mình đang ở trong tình huống có thể gây nguy hiểm hoặc nếu việc sử dụng công nghệ đang trở thành vấn đề:

- Tìm kiếm sự giúp đỡ và lời khuyên sớm
- Hãy hỗ trợ con bạn và duy trì giao tiếp cởi mở - tránh đổ lỗi hoặc
Loại bỏ quyền truy cập của họ và thay vào đó giúp họ học cách sử dụng internet một cách đúng đắn và an toàn.
- Nếu tình huống liên quan đến việc con bạn trở thành mục tiêu của hành vi không phù hợp thông qua nhà cung cấp mạng xã hội (ví dụ: Facebook), hãy báo cáo trực tiếp vấn đề cho nhà cung cấp đó.
- Ghi lại càng nhiều thông tin càng tốt - giữ lại ảnh chụp màn hình, bản ghi âm hoặc bất cứ thứ gì có thể.
Ngoài ra, những bằng chứng khác có thể được sử dụng để củng cố khiếu nại.

Chăm sóc cá nhân

Chăm sóc cá nhân là gì?

Kẻ có ý định lạm dụng tình dục trẻ em thường dành thời gian để chiếm được lòng tin của cha mẹ hoặc người giám hộ của đứa trẻ, sau đó mới đến việc chiếm được lòng tin của chính đứa trẻ. Hành vi dụ dỗ bao gồm việc khiến đứa trẻ giữ bí mật về vụ lạm dụng. Quá trình này diễn ra một cách tinh vi và có chủ đích, được gọi là "dụ dỗ".

Ai là người xâm hại tình dục trẻ em?

Hầu hết trẻ em từng bị lạm dụng tình dục đều biết người gây ra hành vi lạm dụng đó. Đó thường là một người trong gia đình hoặc cộng đồng của trẻ - có thể là cha, mẹ, ông bà, chú bác, cha dượng/mẹ kế, anh chị em ruột, hàng xóm, huấn luyện viên, giáo viên hoặc bạn bè của trẻ.

Không có một "hình mẫu" cụ thể nào cho người lạm dụng trẻ em. Do đó, điều quan trọng là chúng ta phải cởi mở với khả năng một người nào đó có thể lạm dụng trẻ em ngay cả khi họ là "người tốt", "rất giỏi chăm sóc trẻ em" hoặc "đóng góp rất nhiều cho cộng đồng".

Thay vì dựa vào nhận định chủ quan của chúng ta về một người, sẽ hữu ích hơn nhiều nếu xem xét cách họ cư xử khi ở bên trẻ em hoặc với một đứa trẻ cụ thể.

Quá trình rèn luyện cộng đồng, cha mẹ hoặc người chăm sóc.

Người có ý định tiếp cận trẻ em với mục đích lạm dụng thường thể hiện một số hoặc tất cả các hành vi sau đây đối với cộng đồng/cha mẹ/người chăm sóc:

- Đảm nhận một công việc hoặc vai trò mà họ được kỳ vọng phải đáng tin cậy đối với trẻ em, ví dụ: huấn luyện viên, giáo viên, người giám sát, gia sư, người giữ trẻ, cha dượng.
- Cung cấp hỗ trợ cho cộng đồng/phụ huynh/người chăm sóc trong các hoạt động liên quan đến trẻ em. Ví dụ như dịch vụ dạy kèm, gia sư, giữ trẻ hoặc trông trẻ miễn phí hoặc dễ dàng tìm thấy.
- Trở thành người mà cộng đồng/phụ huynh/người chăm sóc dựa vào và tin tưởng.
- Thích chơi với trẻ em hơn là người cùng tuổi
- Tìm cách để được ở một mình với con/các con và, nếu được hỏi về những điều đáng lo ngại hoặc Những hành vi không phù hợp, cung cấp những lời giải thích hợp lý.

Quá trình dụ dỗ trẻ em hoặc thanh thiếu niên

Người có ý định tiếp cận trẻ em với mục đích lạm dụng thường thể hiện một số hoặc tất cả các hành vi sau đây đối với trẻ em hoặc một nhóm trẻ em:

- Thể hiện sự quan tâm đến một hoặc nhiều đứa trẻ cụ thể. Đứa trẻ đó có thể có...
Điểm yếu mà người đó lợi dụng, ví dụ như trẻ em dành thời gian ở một mình, không có hình mẫu nam hoặc nữ mạnh mẽ trong cuộc sống, hoặc có khuyết tật.
- Tạo dựng một tình bạn đặc biệt và riêng tư với đứa trẻ, ví dụ như khen ngợi chúng; tặng phần thưởng, quà tặng hoặc tiền bạc; chia sẻ những điều tâm sự.
- Cho phép trẻ vi phạm các quy tắc và kiểm tra xem trẻ có giữ bí mật việc vi phạm quy tắc đó hay không, ví dụ: cho trẻ ăn kẹo trước bữa tối, cung cấp rượu.
- Nếu bị phát hiện, phải đưa ra lời giải thích hợp lý hoặc giảm nhẹ mức độ vi phạm quy tắc.
- Xâm phạm không gian cá nhân của trẻ em hoặc thanh thiếu niên, ví dụ như 'vô tình' bước vào phòng khi đang ở trong phòng. Đứa trẻ đi vệ sinh hoặc thay quần áo
- Kiểm tra phản ứng của trẻ đối với những hành vi đụng chạm không mang tính chất tình dục, có thể xảy ra trước mặt cha mẹ hoặc người chăm sóc và được giải thích là "vô tình".
- Cô lập trẻ em hoặc thanh thiếu niên khỏi cha mẹ/người chăm sóc bảo vệ chúng, ví dụ: "Cha mẹ con không hiểu con nhưng mẹ/bố thì hiểu"
- Dần dần tình dục hóa mối quan hệ, ví dụ như nói đùa, ám chỉ hoặc có những cử chỉ khiêu gợi. Có nội dung khiêu dâm, chiếu phim khiêu dâm, bàn luận về tình dục
- Ma túy hoặc rượu có thể được sử dụng để làm giảm sự kiểm chế của người trẻ tuổi.

- Cưỡng ép, thao túng hoặc hối lộ trẻ em hoặc thanh thiếu niên để thực hiện các hành vi tình dục.
Ví dụ: nói "các bạn khác cũng làm thế này" hoặc "đây là cách những người bạn đặc biệt thể hiện tình yêu thương với nhau" hoặc "nếu bạn làm thế này, tôi sẽ mua cho bạn một món quà đặc biệt".
- Tổng tiền trẻ em hoặc thanh thiếu niên để đảm bảo giữ bí mật và duy trì hành vi lạm dụng, ví dụ: đe dọa sẽ kể với cha mẹ, bạn bè hoặc cảnh sát về việc trẻ vi phạm quy tắc trước đó; đe dọa sẽ ngừng những phần thưởng đặc biệt; nói với trẻ rằng chúng phải chịu trách nhiệm về hành vi lạm dụng và sẽ không ai tin chúng; trấn an gia đình và làm mất uy tín của trẻ nếu trẻ cố gắng tiết lộ hành vi lạm dụng.

Điều quan trọng cần lưu ý là trách nhiệm về hành vi lạm dụng vẫn thuộc về người gây ra hành vi lạm dụng đó.

Là một phụ huynh, tôi có thể làm gì để giúp ngăn ngừa lạm dụng tình dục xảy ra?

- Cần cảnh giác với các hành vi dụ dỗ, lôi kéo trẻ em ở người lớn và những người trẻ khác.
Hãy giữ liên lạc với con bạn.
- Dạy con bạn về các bộ phận cơ thể công cộng và riêng tư, không gian cá nhân, chạm an toàn và không an toàn, và bí mật an toàn và không an toàn (tất cả đều nằm trong chương trình hành vi bảo vệ).
- Hãy chắc chắn rằng con bạn biết chúng có thể nói chuyện với bạn về **BẤT CỨ ĐIỀU GÌ**.
- Hãy tìm hiểu về giáo viên, người chăm sóc, huấn luyện viên và bất kỳ người lớn nào khác có ảnh hưởng đến cuộc sống của con bạn. Hãy đảm bảo rằng tất cả nhân viên đã được kiểm tra an toàn, ví dụ như Thẻ làm việc với trẻ em, thư giới thiệu, thư tiến cử. Hãy đảm bảo rằng con bạn đang được cung cấp một chương trình an toàn cá nhân được chứng nhận (chẳng hạn như các hành vi tự bảo vệ).
- Hãy tìm kiếm sự giúp đỡ và lời khuyên nếu bạn không chắc chắn hoặc lo ngại về sự an toàn của con bạn hoặc con của người khác.

Đường dây trợ giúp qua điện thoại

Đường dây hỗ trợ khẩn cấp - 9223 1111 hoặc gọi miễn phí 1800 199 008

Đường dây trợ giúp trẻ em - 1800 551 800

Đường dây nóng cứu trợ - 13 11 14

Đường dây hỗ trợ nuôi dạy con cái WA - 6279 1200 hoặc gọi miễn phí 1800 654 432

Tổ chức Quan hệ Úc - 1300 364 277

Trung tâm hỗ trợ nạn nhân tấn công tình dục - 9340 1828 hoặc gọi miễn phí 1800 199 888